

Heldig hund – nej dygtig hundetræner

Den Engelske hundetræner og opdrætter Ian Openshaw har ført 100 hunde, fordelt på 3 racer, til titlen Field trial champion. Her er den fantastiske historie. Artiklen er fra THE FIELD og er oversat og redigeret af Niels Egelund Faddersbøll, med tilladelse fra Ian Openshaw.

De sagde om ham at han bare var en opkomling af en spanielmand.

For at modbevise dette lavede han 11 retriever Field trial champions.

De sagde at han aldrig kunne træne en cocker spaniel, men denne sæson har han vundet det engelske cocker mesterskab for fjerde gang – En perfekt måde at fejre året hvor han har lavet sin field trial champion nr.100, fordelt på springere, cockere og labradors.

Han har nu travlt med at træne hvad han håber bliver de næste generationer af spaniel champions.

Som værende den mest succesfulde træner nogen sinde, indrømmer han "Jeg er meget konkurrence orienteret, jeg vil forsætte med at vinde".

Forbavsende nok, markprøverne er ikke det vigtigste i hans liv. Jeg foretrækker træning frem for prøver.

Det er træningen med de unge hunde jeg virkelig nyder, og at skyde kani-ner over dem er den bedste del. Hvis jeg aldrig tog på en prøve igen, så ville jeg stadigvæk træne hunde.

Jagtmæssigt er mine to favoritter, drevne grouse og kaninjagt, alt er vildt og naturligt, og meget tilfredsstillende når det lykkes.

De hundeførere der har ført hund mod Ian Openshaw, vil måske være lettet over at succesen har gjort ham mere mild med årene. Der er et glimt i øjet, når denne tidligere frygtindgydende spanielmand slapper af med sin hustru Wendy i det travle køkken på Rytex kennels.

"Når du er ung prøver du at bekæmpe systemet, men det giver ofte bagslag. Jeg var lidt pågående i begyndelsen, men har opdaget at det ikke hjælper meget i det lange løb. Den største fejltagelse jeg har begået, var da jeg var omkring 30. Top labrador træner John Halstead foreslog at jeg gik ind i kennelklubbens markprøveudvalg.

Jeg anså det ikke for vigtigt - men jeg skulle have gjort det. Indtil for 3 år siden har retriever folkene aldrig inviteret mig til at dømme en prøve"

Hans konkurrenter har alle anekdoter at fortælle. Træner John Bailey minder ham om en dag hvor Wendy måtte reddes, efter en ikke succesrig markprøve. Jeg var i et temmelig dårligt humør den dag indrømmer Openshaw. "Jeg førte Werrnffrwd Siarl, som jeg lige havde lavet til champion.

Jeg var ganske heldig at få ham til champion, for han var en hård hund. På prøven tænkte jeg at jeg ikke kunne blive slået, for han ville virkelig gå. Da jeg startede som nr.6, holdt alle øje med mig da jeg slap ham. Jeg vendte ham på fløjten flere gange, men han forsatte bare derudaf. Jeg løb ham op og fik lagt snor på. Jeg trampede tilbage til bilen, smed alle Wendys ting ud af bilen, og kørte hjem med hunden.

Wendy var efterladt med kun lidt småpenge på lommen og John måtte køre hende hjem. Senere solgte vi Siarl, hvilket klart var en fejl. Han blev far til FTCH Mallowdale Rackatear, som igen blev far til FTCH Danderw Druid, som igen blev far til FTCH Chyknell Gold Star – de sidste to vandt tilligemed mesterskabet for mig"

Openshaws succes med hundetræning begyndte i teenage alderen, med en springer spaniel "Jess" som hans far forærede ham. "Jess var trænet af John McQueen, en dygtig træner som arbejdede for Fairfax-Naylor som ejede Rytex kennelen, men hun ville ikke lade sig dirigere, så min far og John forærede mig hunden, så kunne jeg gøre et forsøg.

Jeg købte Peter Moxons bog "Gundogs-Training and field trials" og tog hende med på flere jagter, hvor flere foreslog at jeg meldte hende til en prøve. Det gjorde jeg og blev nr.2. og så var jeg i gang" Openshaw har konkurreret siden skoletiden, Rugby, fodbold og ikke mindst fiskeri, hvor han blev skolens champion.

Allerede den gang vendte jeg mig til de bedste for at få råd. Det er det samme med hunde, find de dygtigste du kan og lær fra dem". Det varede ikke længe før Openshaw havde taget over efter hans mentor "McQueen", som træner på Rytex kennelen.

Openshaw husker det sådan her "Der var meget få ordentlige hunde i kennelen, i virkeligheden kun en 8 ugers springerhvalp, Rytex Ria, og jeg købte en springer hanhund af Ian Bateson som hed Raffle of Rytex.

Da Bateson tog ham ud for at demonstrere ham, løb hunden lige forbi dummyen og fangede en gås. Men Raffle og Ria blev mine første champions og da jeg parrede dem producerede de masser af champions – Rocket, Racer, Ruby og Racine – masser af gode hunde"

Udvidelsen med labrador kom på et vanskeligt tidspunkt for Openshaw. Da kennel ejeren Fairfax-Naylor døde, drev Openshaw kennelen som ansat/forpagter, men til sidst måtte de starte for sig selv, og fik lov til at tage kennelnavnet Rytex med.

"Vi fandt et sted og byggede kennelen med det samme, Wendy tilføjer, vi havde ikke sat huset i stand endnu og boede i en campingvogn med 2 små børn og 30 hunde"

Men Labradoren FTCH Swinbrook Twig blev deres redning. "Jeg gik ind i labrador fordi der som professionel er flere penge i racen, og nogen havde sagt at jeg ikke kunne træne labrador. Men Twig blev nr. 2 på retriever mesterskabet og blev en efterspurgt avlshund med 97 parringer det samme år, hvor den daværende parringsafgift var 1.500 kr."

Takket være Twig blev kennelen etableret og Openshaw vandt sit første springer mesterskab i 1991 med FTCH Rytex Racine. Han har nu vundet springer mesterskabet 6 gange og lavet mere end 60 springere til champions.

Nu begyndte Wendy at føre nogle cockere. Openshaw husker det sådan her " Når jeg var inde i huset fik vi mindst 5 opringninger om dagen fra folk der ville have en cocker hvalp og andre ville have en trænet cocker.

Wendy kunne lide dem, men det var lidt en spøg i starten"

Så var der en anden hundefører der nævnte at Openshaw ikke kunne træne sådan en tricky race som cockere. "Så jeg besluttede at gå ind i cockerne. Jeg undersøgte blodlinierne det endte med Carl Colcloughs kennel Parkbreck og Cyril Gwynnes Kennel Wernffrwd.

Jeg købte Parkbreck Jefferson og Wernffrwd Siarl, den sidste som voksen, men første gang jeg tog den ud, stak han af og jagede et får ud i en sø" Nu om dage, takket være Openshaw og en håndfuld andre trænere, er cockerne gået fra at være "funny" til at være fashionable.

Så hvad mon hemmeligheden er bag Openshaws succes over 4 årtier og med 3 forskellige racer. "Min træningsmetode har forandret sig gennem årene og jeg har lært en masse fra andre folk. I 2010 skulle jeg skyde på det amerikanske mesterskab og jeg så deres top hundefører.

Hans hunde var så godt trænet, men han må have vejret 300 pund, så min tanke var at han i hvert fald ikke kunne rende rundt og rette på hundene, så jeg bestemte mig for at se hvordan han trænede sine hunde. Jeg opdagede at han trænede meget med "placeboards"

Nogle flyviture senere var jeg i Sacramento og se hans træning, og nu bruger vi "placeboards" hele tiden. Det sværeste at træne, specielt med cockere, er tålmodighed, men når vi bruge "placeboards" kan vi få dem steady uden at lægge noget pres på dem.

Vi ved ikke hvorfor det virker så godt, det kan skyldes at det er komfortabelt for hundene" Når Openshaw demonstrere sin træning med "placeboards" er det tydeligt at se hvor sjovt cockerne har det.

Med 4 små borde, ikke højere end 15 cm, og beklædt med plastikgræs, placeret i en firkant, og hundene kommer og sidder på dem på kommando, både med og uden dummy.

Når man ser på Openshaws træning gennem årene, er det tydeligt at han opnår sine resultater med en enkel og ligetil måde.

Openshaw udtaler " en almindelig træner kan sommetider have en god hund, men en dygtig træner har altid en god hund, og det er vigtigt ikke at køre fast og blive sat i sin måde at træne hunde på, men altid være åben for nye ideer"

”Som professionel træner, skal man kunne tilpasse sig den individuelle hund, mens amatører ofte har den samme type hund hele tiden. Men du vil have dine hunde skal være dine venner, jeg vil aldrig slå en hund. Hvis du er nødt til at være voldelig over for din hund, er det fordi du ikke har trænet den rigtigt.

Jeg er selv nødt til at gå i kedeldragt, fordi hundene konstant hopper og springer op af mig”

Når man ser Openshaw og hans hunde, er det tydeligt at de betragter ham som deres ven, og med 100 champions og 10 mesterskaber, så har hundene nok ret.

TOP TIPS

Køb en kvalitetshund, at give lidt ekstra for en god hund, kan spare mange bekymringer senere. Find de bedste og dygtigste hundefolk og lær af dem Skyd aldrig genvej i træningen.

Grundtræningen med basis lydighed og kontakt, skal være 100 % i orden inden du går videre.

Brug ”Placeboard” til at træne basisøvelser Sæt ikke hunden for vildt, før alt andet lydighed og apportering er i orden. Det er bedre at træne en masse ”steadyness” øvelser med dummyer og tennisbolde.

FAKTABOKSE

Wendy og Ian Openshaw er ikke bare hundetrænere, men meget succesrige opdrættere, og deres hunde, springer spaniels er opdrættet under kennelnavnet Rytex, og cocker spaniels og labrador retrievere er opdrættet under kennelnavnet Mallowdale.

Openshaws har aldrig tilføjet deres kennelnavn på de hunde der er opdrættet hos andre, selvom de er efter deres egne hanhunde, så alt i alt er deres opdræt og de avlshunde de ejer med et andet kennelnavn, at finde i stort set alle stamtavler over det meste af verden.

Wendy Openshaw er ikke bare hustru og medhjælper på kennel Rytex.

Wendy fører selv hunde og har til dato ført 11 cockere til Field trial champions og har selv vundet cockermesterskabet med FTCH Chyknell Megan.

FEJLTAGELSER SOM DE FLESTE HAR LAVET.

At vise hunden frem, og primært træne det den er god til. Sørg for at arbejde med de ting som hunden ikke er så god til, i stedet for det som er nemt for hunden.

At forcere træningen. Hundeejere vil gerne have resultatet, før de har lavet en ordentlig grundtræning. Hvis hunden viser talent, er det så meget desto vigtigere at være grundig med basis dressuren.

Miste sin sunde fornuft Sker for alle, specielt under pres. Tag en dyb indånding og tænk klart.